

Artroskopie ramene

Artroskopie je miniinvazivní operační zákrok s diagnostickým a terapeutickým využitím. Jejím principem je zavedení endoskopické sondy dovnitř ramenního kloubu bez jeho přímého otevření. Tuto sondu nazýváme artroskop. Jedná se o nástroj v podobě tenké kovové trubičky, na jejímž konci je nainstalována malá kamera se zdrojem studeného světla (nepálí). Výstupem artroskopu na jeho druhém konci je obrazovka, na které lékař dobře vidí veškeré struktury uvnitř kloubu. Zajímá jej stav opotřebených kloubních chrupavky, dále jak vypadá kloubní pouzdro, vazy a v neposlední řadě i svaly v okolí ramenního kloubu.

Artroskopie se provádí na operačním sále. Pacient je při operaci v polosedě, případně leží na boku. Anestézie je při artroskopii nejčastěji celková. Výkon lékař zahajuje zhruba centimetrovým řezem v kůži na zadní straně ramena, kterým následně zavede do kloubní dutiny artroskop. Součástí artroskopického přístroje je i malá pumpa, která pod tlakem vhání do kloubu sterilní roztok k lepší přehlednosti a k proplachování. Následně lékař pohledem na monitor vyšetřuje tkáň uvnitř či v okolí ramenního kloubu.

Poté, pokud je třeba, může lékař ihned začít s ošetřením poškozených struktur. Využívá k tomu nejrůznější nástroje, které vsune do kloubu další malou rankou na přední straně ramene.

Do nemocnice pacient přichází den předem, nebo v den operace nalačno. Po výkonu zpravidla odchází pacient 1. až 2. den domů.

Artroskopie ramene může být vhodnou operací při léčbě mnoha obtíží, je však důležité uvědomit si, že ne všechna onemocnění ramenního kloubu jsou indikací právě k artroskopii. Například některé luxace ramene či velká poškození úponů svalů je nutné operovat klasickou otevřenou operací. Nejčastějšími indikacemi pro artroskopii ramene bývá:

Luxace ramenního kloubu – k vykloubení ramene dochází nejčastěji při sportu (pád z kola, pád na lyžích) a při autonehodách; výsledkem může být chronická nestabilita ramene zapříčiněná odtržením části kloubního pouzdra, které je možné artroskopii zpět fixovat speciálními skobičkami

Vyjmutí „myšek“ – tak označujeme tělíška, která vznikla jako úlomky kosti, chrupavky či vazů; myšky se volně pohybují uvnitř kloubní dutiny a působí potíže při pohybu v kloubu

Impigement syndrom – jedná se o chronické onemocnění vyvolané degenerativním opotřebením úponu rotátorové manžety pod nadpažkem (acromionem), což vyvolává postupně se zhoršující bolest ramene; cílem artroskopie je zde uvolnění chronicky utlačovaných svalových šlach

Poškození/utržení rotátorové manžety – Jedná se o přetržení úponů svalů na kost pažní; artroskopie umožňuje posoudit stav příslušných svalů, případně přišít utržené šlachy zpět ke kosti

Poškození šlachy bicepsu – časté u volejbalistů a házenkářů při chronickém přetěžování ramenního kloubu, v důsledku kterého může dojít k poškození šlachy dlouhé hlavy bicepsu.

Odstranění zvápenaté tkáně (kalcifikací) – při pohybu překáží a vyvolávají bolest

Diagnostika příčiny a ošetření ztuhlého ramene

Objasnění příčiny chronických bolestí ramene

Pooperační režim vždy záleží na diagnóze a typu provedeného výkonu. Mnohé zákroky si vyžadají používání fixační ortézy po dobu několika týdnů (např. stabilizace ramene, sešití rotátorové manžety, ošetření šlachy bicepsu). U lehčích artroskopií se operovaná horní končetina fixuje po několik dnů pouze šátkovým obvazem.